

prima instanță: D. Șușchevici
instanța de apel: A. Panov, M. Guzun, A. Minciuna
instanța de recurs: V. Clevadî, D. Mardari, G. Stratulat

dosarul nr. 3ds-17/17

Î N C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând din oficiu problema corectării erorii strecurate în încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Zincenco Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La 06 august 2015, reclamantul Zincenco Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, solicitând anularea ordinului nr. 496-ef. din 14 iulie 2015, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că la 24 septembrie 2009, a fost angajat în funcția de ofițer superior de sector al Inspectoratului de Poliție Centru al Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La 14 iulie 2015 de către Inspectoratul General de Poliție al MAI al RM a fost emis ordinul cu nr. 496-ef „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de poliție a municipiului Chișinău, locotenent major de poliție Zincenco Ruslan”, prin concediere. Ordinul menționat reclamantul Zincenco Ruslan îl consideră neîntemeiat și este de părerea că urmează a fi anulat din cauza nestabilirii tuturor circumstanțelor de fapt și de drept, după cum urmează:

În conformitate cu indicațiile din ordinul de eliberare din funcția de polițist, angajatorul a invocat că, reclamantul ar fi comis acțiuni cu abateri disciplinare care nu corespund normelor etice acceptate în societate precum și încălcarea disciplinei muncii manifestate prin absența a 4 ore consecutive fără motive întemeiate de la serviciu.

Totodată menționează ca nu a comis careva delict și nu a avut un comportament, care ar putea fi raportat la încălcarea imputată pentru care i-a fost aplicată sancțiunea de concediere.

Astfel, în ordinul privind sancționarea sa se indică că, fiind în stare de ebrietate la 15 iunie 2015 în localul “Pizza Mania” (SRL „Vlasica Grup”), situat în mun. Chișinău, str. Ismail, 88 a încălcat ordinea publică și a dat dovadă de un comportament agresiv față de angajații localului refuzând să achite plata pentru produsele consumate, prezentându-se ca colaborator al IP Centru. La fel în ordinul contestat se invocă și absența nemotivată de la serviciu la 23 iunie 2015 în decurs de 4 ore consecutive. Acțiuni calificate de angajator ca fiind contrare dispozițiilor art. 26 alin. (1), lit. o) și art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii cu privire la Poliție și a statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, a Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, pct. 8, subpct. 15 al Statutului disciplinar al polițistului pct. 6 lit. i), j) și pct. 13 ale Codului de etică și deontologie al polițistului, lit. a), o) și art. 9 alin. (2) lit. c) și d) al Codului muncii.

Astfel acțiunile invocate reclamantului au fost raportate ca încălcări grave a disciplinei de serviciu și care constituie temei pentru concediere în baza art. 47 lit. k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Consideră ordinul emis nejustificat, ilegal deoarece argumentele invocate în el contravin normelor Codului Muncii și a Legii cu privire la poliție.

Concedierea sa a avut loc pentru acțiuni și fapte pe care el nu le-a comis, iar pârâtul a cercetat cazul neobiectiv, având tendința inițială de a-l supune răspunderii disciplinare. Astfel, deși i se invocă că a lipsit nemotivat de la serviciu pe perioada a 4 ore consecutive, la 23 iunie 2015, acest fapt nu corespunde realității, deoarece la data indicată se afla în concediu de boală, fapt confirmat prin extrasul eliberat de secția consultativă, Policlinica Spitalului Republican, potrivit căruia este evidentă adresarea sa la medic pentru tratament și absența motivată. Despre acest fapt a informat telefonic conducerea.

Cu ordinul de concediere a luat cunoștință la 21 iulie 2015.

Conform art. 210 CM ordinul de sancționare se comunică salariatului sub semnătură în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data când a fost emis și produce efecte juridice la data comunicării.

De drept, a fost concediat în baza dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. c) și d) a Codului muncii care prevede că, salariatul este obligat: să respecte regulamentul intern al unității și să respecte disciplina muncii, la motivul concedierii a fost invocat comportamentul care nu corespunde normelor etice acceptate, atitudinea iresponsabilă față de legitimația de serviciu nerespectarea regulamentulului intern, absența fără motive de la serviciu timp de 4 ore consecutive la data de 23 iunie 2015.

Or, pârâtul în partea descriptivă a ordinului reține explicațiile date de către colegii săi de serviciu referitor la absența sa de la serviciu la 23 iunie 2015, însă, nu se expune vis-a-vis de faptul prezentării dovezii adresării sale către medicul Spitalului Republican, precum și faptul înștiințării sale a șefului de sector despre starea sănătății sale nefavorabile.

Cere Zincenco Ruslan anularea ordinului nr. 496-ef. din 14 iulie 2015, ca fiind ilegal, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 24 iunie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Zincenco Ruslan și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2016.

La 09 martie 2017 Zincenco Ruslan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 iunie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 17 mai 2017 a considerat inadmisibil recursul declarat de către Zincenco Ruslan.

După adoptarea deciziei, din oficiu Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că în partea dispozitivă a încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2017 s-a strecurat o eroare materială evidentă și anume s-a indicat că instanța decide că recursul declarat de către Zincenco Ruslan, se consideră inadmisibil, deși instanța examinând admisibilitatea recursului declarat de Zincenco Ruslan s-a pronunțat prin încheiere.

Fiindcă eroarea strecurată în partea dispozitivă a încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2017 este evidentă, aceasta urmează să fie corectată în ordinea prevăzută de alin. (2) art. 249 CPC.

În conformitate cu art. 249 alin. (2) CPC instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

În aceste împrejurări, Colegiul consideră necesar de a corecta eroarea strecurată în partea dispozitivă a încheierii, înlocuind sintagma „decide” cu sintagma „dispune”.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 249 alin. (2), art. 270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se corectează eroarea materială strecurată în partea dispozitivă a încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Zincenco Ruslan împotriva Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Sintagma „decide” se înlocuiește cu sintagma „dispune”.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat